

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА
ЦЕНТР УКРАЇНСЬКО-ЄВРОПЕЙСЬКОГО
НАУКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Міжнародна науково-практична конференція

**«ПІДГОТОВКА ДИСЕРТАЦІЙ
В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ:
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТА ШЛЯХИ
ЇХ ВИРІШЕННЯ»**

*28 вересня 2024 року
м. Рівне, Україна*

Організаційний комітет:

Голова організаційного комітету – **Сергій КОРОЄД** – доктор юридичних наук, професор, виконавач обов'язків президента Науково-дослідного інституту публічного права (Україна);

заступник голови організаційного комітету – **Андрій БОРОВИК** – кандидат юридичних наук, доцент, відмінник освіти України, віцепрезидент з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права (Україна);

члени організаційного комітету:

Олександр СКРИПНЮК – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, академік Національної академії правових наук України, віцепрезидент Національної академії правових наук України, директор інституту держави і права імені В.М. Корецького;

Валентин ГАЛУНЬКО – доктор юридичних наук, професор, голова Академії адміністративно-правових наук;

Лариса СОРОКА – докторка юридичних наук, професорка, завідувачка докторантурою і аспірантурою Науково-дослідного інституту публічного права;

Мар'яна ВЕРХОТУРОВА – кандидатка історичних наук, професорка, завідувачка відділом організаційного забезпечення наукових проєктів і міжнародної діяльності;

Євген СОБОЛЬ – доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, ректор Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка;

Олексій ДРОЗД – доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, начальник Департаменту організації забезпечення діяльності Бюро економічної безпеки України;

Дмитро ШВЕЦЬ – доктор юридичних наук, професор, заслужений працівник освіти України, ректор Одеського державного університету внутрішніх справ;

Олег ДУБИНСЬКИЙ – доктор юридичних наук, професор, заслужений працівник освіти України, проректор з науково-педагогічної роботи, економічних, юридичних та соціальних питань Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова;

Наталія САВІНА – докторка економічних наук, професорка, заслужений діяч науки і техніки України, проректорка з наукової роботи та міжнародних зв'язків Національного університету водного господарства та природокористування;

Руслан СЕРБИН – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, проректор Національної академії внутрішніх справ;

Валерій БУЖОР – доктор юридичних наук, професор, ректор Інституту кримінального права та прикладної кримінології (Республіка Молдова);

Наталія МІШИНА – докторка юридичних наук, професорка, дослідниця Лабораторії SAGE, Університет Стразбургу (Франція);

Ольга ТИЛЬЧИК – докторка юридичних наук, професорка, професор Університету Барселони (Іспанія);

Михайло ВІХЛЯЄВ – доктор юридичних наук, професор, директор Центру українсько-європейського наукового співробітництва.

Підготовка дисертацій в умовах воєнного стану: актуальні питання та шляхи їх вирішення : Міжнародна науково-практична конференція. Науково-дослідний інститут публічного права, 28 вересня 2024 р. – Львів – Торунь : Liha-Pres, 2024. – 176 с.

ISBN 978-966-397-411-8

У збірнику представлено матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Підготовка дисертацій в умовах воєнного стану: актуальні питання та шляхи їх вирішення» (28 вересня 2024 р.).

УДК 001.817"364"(062.552)

© Науково-дослідний інститут публічного права, 2024

© Центр українсько-європейського

наукового співробітництва, 2024

ISBN 978-966-397-411-8

© Українсько-польське наукове видавництво

«Liha-Pres», 2024

проектного методу в освітні програми для здобувачів ступеня доктора філософії (PhD) та аналізу його ефективності в різних контекстах навчання.

Література

1. Никонорова Л. Інноваційні технології в освіті: метод проєктів у вивченні іноземних мов. *Інноватика у вихованні*. 2020. № 2(11). С. 216-222.

2. Кравченко Г. Ю., Мовмига Н. Є. Проектний підхід як складова педагогічної інноватики на шляху до якісної вищої професійної освіти: монографія. *Pedagogical and psychological sciences: development prospects in countries of Europe at the the beginning of the third millennium: Collective monograph. Volume 2*. Riga Izdevnieciba "Baltija Publishing". 2018. Р. 192-209.

3. Литовченко Н. А. Інтерактивні методи навчання англійської мови. *Англістика та американистика*. 2013. № 10. С. 91-95.

4. Деркач С. Метод проєктів у навчанні практичної граматики англійської мови. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота»*. 2022. № 1(50)). С. 73-76.

5. Шевченко М. Застосування інноваційних методів на уроках англійської мови (на прикладі проєктного методу. *Молодий вчений*. 2021. № 5(93). С. 222-225.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-411-8-50>

СЕКТОР БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ ЯК ВАЖЛИВИЙ НАПРЯМОК НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Швець Дмитро Володимирович

*доктор юридичних наук, доцент,
заслужений працівник освіти України, ректор
Одеський державний університет внутрішніх справ
м. Одеса, Україна*

В Конституцію України задекларовано, що захист суверенітету й територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. У зв'язку з чим належна і ефективної системи управління сектору безпеки й оборони України сьогодні, як ніколи, являється не лише першочерговим напрямком

діяльності органів державної влади, а й одним з основних предметів наукових досліджень [1, с. 57].

Доктринальні визначення сектору безпеки і оборони України відображені у працях багатьох науковців. На думку А. І. Семенченко, «сектор безпеки, призначений для забезпечення національної безпеки та оборони, інтегрує питання політичної, економічної, інформаційної, екологічної, воєнної та інших сфер безпеки, розв'язання яких забезпечується воєнними й невоєнними методами і в яких безпека та воєнні методи не є домінуючими [3, с. 17]. Зокрема В. Гречанінов, вважає за потрібне залучати до сектору безпеки і оборони, крім «силових» структур, також дипломатичні служби та оборонну промисловість [4].

Правова природа поняття сектору безпеки і оборони визначається також законодавчими актами України, такими як: Закон України «Про Національну поліцію», Закон України «Про національну безпеку України», Закон України «Про правовий режим надзвичайного стану», Закон України «Про боротьбу з тероризмом» тощо.

Аналізуючи чинне законодавство, що регулює діяльності Національної поліції, можемо виділити основні предмети наукових досліджень в системі вивчення проблем сектору безпеки і оборони:

- захист конституційних прав і свобод громадян, суспільства та держави в цілому;
- охорона суверенітету, територіальної цілісності та конституційного ладу держави;
- збереження та охорона чинного конституційного ладу;
- боротьба зі злочинністю, зниження рівня злочинності та тяжкості злочинів;
- гарантування державного захисту прав і свобод людини і громадянина;
- служіння суспільству шляхом підтримання публічної безпеки і порядку;
- сприяння безпеці та зниження кількості випадків громадських заворушень;
- підвищення рівня безпеки населення.

Вищезазначені завдання пропонуємо згрупувати за наступними критеріями:

- завдання захисного напрямку (охорона суверенітету, територіальної цілісності та конституційного ладу держави, збереження та охорона чинного конституційного ладу);
- завдання правоохоронного спрямування (боротьба зі злочинністю, зниження рівня злочинності та тяжкості злочинів, попередження виявлення злочинів проти миру і безпеки, тероризму).

Підтримуємо думку Ульянова О.І., Ніколаєва О.Т. що основними шляхами досягнення необхідних оперативних та інших спроможностей складових сектору безпеки і оборони передбачених Концепцією розвитку сектору безпеки і оборони України є – удосконалення законодавчої бази з питань функціонування та розвитку сектору безпеки і оборони з урахуванням відповідних принципів і стандартів ЄС і НАТО; досягнення й підтримання необхідного рівня бойової та мобілізаційної готовності військ (сил) і правоохоронних органів до виконання завдань за призначенням, наближення їх за складом, рівнем підготовки та оснащення озброєнням, військовою і спеціальною технікою до стандартів ЄС та НАТО [6, с. 80].

Враховуючи те, що Національна поліція являється суб'єктом сектору безпеки і оборони пропонуємо:

- вести в робочі програми навчальних дисциплін закладів освіти зі специфічними умовами навчання теми, які б були присвячені саме організації діяльності підрозділів Національної поліції у сфері сектору безпеки і оборони. Де б здобувачі вищої освіти змогли б детально вивчати алгоритм дій поліцейського під час здійснення своїх повноважень у сфері забезпечення безпеки й оборони держави, суспільства, людини й громадянина;

- окрім вивчення теоретичної основи, пропонуємо проводити бінарні й тренінгові заняття із залученням практичних працівників з досвідом роботи у цій сфері та закордонних колег повноваження яких безпосередньо пов'язані із захистом прав у секторі безпеки і оборони. Оскільки поєднання теорії з практичними навичками – є плідний, ефективний результат навчання;

- цілком логічним і необхідним є внесення змін до нормативно-правових актів, а саме: в Закон України «Про Національну поліцію» визначити поліцію суб'єктом сектору безпеки і оборони, а в Законі України «Про національну безпеку» визначити конкретні завдання національної безпеки, що потребують її забезпечення з боку поліції;

- систематично використовувати досвід європейських демократичних країн та міжнародних організацій (НАТО, ЄС) задля удосконалення національного законодавства та усунення прогалин враховуючи досвід практичної діяльності працівників поліції у сфері забезпечення безпеки та оборони, створити правову базу для забезпечення функціонування системи національної безпеки.

Література

1. Власюк О. С. Національна безпека України: еволюція проблем внутрішньої політики : вибр. наук. пр. Київ : НІСД, 2016. 528 с.
2. Про національну безпеку України : Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 31. Ст. 241(дата звернення: 25 травня 2022 року)

3. Семенченко А. І. Ефективність державного управління у сфері забезпечення національної безпеки. *Наука і оборона*. 2008. № 1. С. 13–19.

4. Гречанинов В. Сектор безопасности Украины и культура безопасности. Інтернет сайт «Громадська ліга Україна НАТО». URL: <http://www.ua2nato.org.ua/2010210209211232211/expert/4322010203229213238219/5572article?tmpl=component&print=1&page>.

5. Нечхаєв С. Погляди на зміст та структуру Концепції розвитку Воєнної організації держав. *Наука і оборона*. 2007. № 3. С. 23–27.

6. Ульянов О. І., Ніколаєв О. Т. Національна поліція, як суб'єкт сектору безпеки і оборони. Підготовка поліцейських в умовах реформування системи МВС України. Харків. 2021. С. 78–80.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-411-8-51>

ПІДГОТОВКА ДИСЕРТАЦІЙ З АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ПРІОРИТЕТИ ТА ІННОВАЦІЇ

Шевчук Олександр Михайлович

*доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративного права
та адміністративної діяльності*

*Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
м. Харків, Україна*

Особливої актуальності набуває зміна пріоритетів розвитку адміністративного права у дисертаційних дослідженнях та набуває нагальної потреби в умовах воєнного стану. Ці процеси пов'язані як продовження реформування публічного адміністрування як воєнний так і післявоєнний період. Продовженням євроінтеграційних процесів в Україні [1], зокрема й проведення реформи правоохоронних органів у напрямку розвитку не каральної, а, насамперед, попереджувальної функції дотримання законодавства, в сукупності із проведенням медичної реформи, продовження реформування державної служби, зокрема митних органів, та судових органів. Виникає гостра потреба визначення актуальних проблем розвитку адміністративного права у дисертаційних дослідженнях для подальшого зменшення деструктивних наслідків для органів влади, їх посадових осіб спричинених повномасштабним вторгненням російської федерації на територію України у 2022 році.

Актуалізуються питання запобігання корупції, запобігання корупційними ризикам у усіх сферах публічного адміністрування та